

§ 1. 1. Napoje alkoholowe wnoszone przez żołnierzy na teren obiektów wojskowych zajmowanych przez organy wojskowe, jak również do rejonu obiektów koszarowych i zakwaterowania przejściowego jednostek wojskowych, są odbierane i ulegają przepadkowi z mocy prawa.

2. Inne osoby (w tym zatrudnieni pracownicy i członkowie rodzin) posiadające przy sobie napoje alkoholowe są obowiązane przekazać je do depozytu pod rygorem niewpuszczenia lub usunięcia z terenu obiektów wymienionych w ust. 1.

§ 2. 1. Do depozytu przyjmuje się napoje alkoholowe tylko w oryginalnych naczyniach zamkniętych i ujmie się w ewidencji.

2. Osobę, która przekazała napoje alkoholowe do depozytu, poucza się o określonych w § 3 i 4 skutkach nieodebrania tych napojów w dniu ich złożenia do depozytu oraz o skutkach nieuiszczenia opłat za przechowanie.

§ 3. 1. Za przechowywanie napojów alkoholowych w depozycie pobiera się za pierwszy dzień przechowania opłatę w wysokości 100 zł za jedno naczynie. Opłatę pobiera się przy przyjmowaniu napoju alkoholowego do depozytu.

2. Za przechowywanie napoju alkoholowego w depozycie za drugi i każdy następny dzień pobiera się opłatę w wysokości 200 zł.

3. Dowódca jednostki wojskowej w uzasadnionych wypadkach może odstąpić od pobierania opłaty.

§ 4. Jeżeli wskutek nieodebrania napoju alkoholowego z depozytu wysokość opłaty przekracza jego wartość, napój podlega zniszczeniu, chyba że osoba, o której mowa w § 1 ust. 2, odbierze napój alkoholowy przed jego zniszczeniem i uiszczy należną opłatę za przechowanie.

§ 5. Napoje alkoholowe określone w § 1 ust. 1 oraz w § 4 niszczy się komisyjnie. Z czynności tej sporządza się protokół.

§ 6. Wpływy z tytułu opłat określonych w § 3 przeznacza się na wydatki związane z przechowywaniem napojów alkoholowych w depozycie oraz na cele związane z przeciwdziałaniem alkoholizmowi.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 maja 1983 r.

Minister Obrony Narodowej: w z. F. Siwicki

105

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 11 maja 1983 r.

w sprawie zasad i trybu postępowania w razie wnoszenia napojów alkoholowych na tereny objęte zakazem ich wnoszenia.

Na podstawie art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osoby wchodzące na teren zakładów pracy, stadionów i innych obiektów, w których odbywają się masowe imprezy sportowe i rozrywkowe, oraz obiektów lub miejsc objętych regulaminowym zakazem wnoszenia napojów alkoholowych są obowiązane przekazywać posiadane przy sobie napoje alkoholowe do depozytu pod rygorem niewpuszczenia bądź usunięcia z terenów tych obiektów lub miejsc.

2. Kierownik zakładu pracy lub obiektu, jak również organizator imprezy sportowej albo rozrywkowej, powinien zapewnić niezbędną informację o zakazie wnoszenia napojów alkoholowych oraz rygorach w razie niezastosowania się do tego zakazu.

3. Służba porządkowa, straż przemysłowa lub inne osoby upoważnione przez kierownika zakładu pracy lub obiektu albo organizatora imprezy sportowej lub rozrywkowej odmawiają wpuszczenia na teren obiektu lub miejsc, o których mowa w ust. 1, osób, w stosunku do których powzięły uzasadnione podejrzenie, że wbrew zakazowi wnoszą napoje alkoholowe, chyba że przeprowadzona na żądanie tych osób kontrola nie potwierdzi podejrzenia.

§ 2. 1. Do depozytu przyjmuje się napoje alkoholowe tylko w oryginalnych naczyniach zamkniętych.

2. Osobie, która przekazała napoje alkoholowe do depozytu, wydaje się pokwitowanie wyszczególniające ilość,

rodzaj i gatunek alkoholu, uiszczoną opłatę oraz pouczenie o terminie odebrania depozytu i skutkach niedotrzymania tego terminu. Pokwitowanie stanowi druk ścisłego zarachowania oraz jest oznaczone kolejnym numerem, który jednocześnie umieszcza się na naczyniu. Pokwitowanie sporządza się w dwóch egzemplarzach; drugi egzemplarz stanowi dowód przyjęcia i przechowywania napoju alkoholowego w depozycie.

§ 3. Za przechowywanie napojów alkoholowych w depozycie pobiera się opłatę w wysokości 100 zł za jedno naczynie. Opłatę pobiera się przy przyjmowaniu napoju alkoholowego do depozytu.

§ 4. 1. Odebranie napoju alkoholowego z depozytu następuje za zwrotem pokwitowania.

2. Za przechowywanie napojów alkoholowych w depozycie przez okres dłuższy niż określony w pouczeniu zawartym w pokwitowaniu pobiera się dodatkową opłatę w wysokości 100 zł w pierwszym dniu i 200 zł za każdy następny dzień przechowywania.

3. W razie nieodebrania napoju alkoholowego z depozytu w terminie 5 dni od daty oddania na przechowanie, składający może domagać się jedynie zwrotu pieniędzy w kwocie odpowiadającej wartości przechowywanego napoju alkoholowego, pomniejszonej o kwotę stanowiącą należność przechowawcy z tytułu opłat za przechowanie.

4. Nie odebrane z depozytu w terminie określonym w ust. 3 napoje alkoholowe podlegają niezwłocznemu ko-

misyjnemu zniszczeniu. Z czynności tej sporządza się protokół.

5. Wpływy z tytułu opłat za przechowanie napojów alkoholowych w depozycie przeznaczają się na cele związane z organizowaniem warunków przechowywania napojów alkoholowych w depozycie oraz na cele związane z przeciwdziałaniem alkoholizmowi.

§ 5. 1. W zakładach pracy, na stadionach i w innych obiektach, w których odbywają się masowe imprezy sportowe i rozrywkowe, oraz w obiektach lub miejscach objętych regulaminowym zakazem wnoszenia napojów alkoholowych kierownik zakładu pracy albo obiektu lub organizator imprezy sportowej i rozrywkowej jest obowiązany

zapewnić odpowiednie przechowywanie napojów alkoholowych w depozycie.

2. Kierownik zakładu pracy, obiektu oraz organizator imprezy sportowej i rozrywkowej prowadzą ewidencję depozytów i opłat za przechowywanie napojów alkoholowych oraz protokoły zniszczenia zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

§ 6. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do obiektów zajmowanych przez jednostki resortu spraw wewnętrznych.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 maja 1983 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *C. Kiszczyk*

106

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 11 maja 1983 r.

w sprawie zasad i trybu przymusowego doprowadzania przez Milicję Obywatelską osób nadużywających alkoholu.

Na podstawie art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przymusowego doprowadzenia osób nadużywających alkoholu, zwanych dalej „osobami doprowadzanymi”, na rozprawę, badanie przez biegłego lub do zakładu leczniczego dokonuje Milicja Obywatelska na zarządzenie sądu.

§ 2. 1. Na czas doprowadzenia funkcjonariusz Milicji Obywatelskiej zatrzymuje dowód osobisty lub inny dokument stwierdzający tożsamość osoby doprowadzanej.

2. Osobie doprowadzanej odbiera się przedmioty, z których użyciem mogłaby spowodować samouszkodzenie albo zagrożić życiu lub zdrowiu innej osoby.

§ 3. 1. Osoba doprowadzana jest obowiązana stosować się do poleceń funkcjonariusza Milicji Obywatelskiej, niezbędnych do dokonania doprowadzenia.

2. Do osoby doprowadzanej, która stawia opór lub wykazuje agresywność, funkcjonariusz Milicji Obywatelskiej może stosować siłę fizyczną lub inne środki przy-

musu bezpośredniego zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

§ 4. Fakt doprowadzenia potwierdza organ lub zakład wskazany w zarządzeniu sądu.

§ 5. W razie braku możliwości wykonania zarządzenia sądu organ Milicji Obywatelskiej zawiadamia o tym właściwy sąd.

§ 6. Osoba doprowadzana, będąca w stanie nietrzeźwości, co do której zachodzą warunki do doprowadzenia do izby wytrzeźwień, może być umieszczona w izbie albo w jednostce Milicji Obywatelskiej na czas do wytrzeźwienia.

§ 7. 1. Przy wykonywaniu zarządzenia sądu o przymusowym doprowadzeniu osób nadużywających alkoholu Milicja Obywatelska korzysta ze środka transportu własnego lub komunikacji publicznej.

2. Opłatę za dowóz środkiem, o którym mowa w ust. 1, ponosi osoba doprowadzana.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 maja 1983 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *C. Kiszczyk*

107

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI, GOSPODARKI TERENOWEJ I OCHRONY ŚRODOWISKA

z dnia 7 maja 1983 r.

w sprawie trybu powoływania, składu i szczegółowego zakresu działania komisji do spraw przeciwdziałania alkoholizmowi.

Na podstawie art. 4 ust. 4 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Komisje do spraw przeciwdziałania alkoholizmowi:

- 1) przy terenowych organach administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, zwane dalej „komisjami wojewódzkimi” — powołują wojewodowie oraz prezydenci miast stopnia wojewódzkiego,
- 2) przy terenowych organach administracji państwowej stopnia podstawowego, zwane dalej „komisjami tere-